Dosarul penal nr. 1-153/2026
1-26022770-09-1-25022026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

19 martie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Olesea Cebotari
Apărătorului Mihaela Rotari

În prezența:
Inculpatului Ciuhrii Iuri

Interpretul Irina Vasilcov

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Ciuhrii Iuri *****, născut la *****, domiciliat în *****, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP *****, studii superioare incomplete, supus militar, celibatar (la întreținere 2 copii minori cu vârsta de 8 și 9 ani), ne angajat în câmpul muncii, anterior judecat,

- *prin sentința Judecătoriei Bălți din 08.12.2021, s-a recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 320/1 Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității. S-a recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 320/1 Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității. S-a recunoscut vinovat de*

săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 320/1 Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsă formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Prin prisma prevederilor art.84 al.1 CP, i s-a stabilit pedeapsa definitivă, sub formă 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.04.2024, s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalent cu 27500 lei;*

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 192[1] alin. (1) Cod penal și de art. 264[1] alin. (5) Cod penal,

termenul de examinare a cauzei 25.02.2026 – 19.03.2026,

procedura de citare legal executată,

cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Ciuhrii Iuri, la data de 02.02.2026, în jurul orelor 15.15 min., aflându-se lângă parcea auto ”Good Auto”, amplasată pe adresa str. Pavel Boțu 61 din mun.Bălți, acționând intenționat cu scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, a pătruns în salonul automobilului de model “*****”, de culoare argintie, cu nr./înm. *****, la preț de 60000 lei, aflat în posesia lui *****, ***** a.n., dar care la acel moment era parcat pe adresa indicată supra, a pornit motorul, după care a răpit acest mijloc de transport, iar ulterior, în timpul deplasării cu automobilul pe str.Pavel Boțu în direcția str.Tudor Vladimirescu din mun.Bălți, neisprăvindu-se cu conducerea mijlocului de transport, din motiv că, se afla în stare de ebrietate alcoolică, a stopat lângă un magazin de pe str.***** Glavan 3 din mun.Bălți, în apropiere de fâșia forestieră, fiind depistat mai târziu, în aceiași zi, la orele 16:00 min. de către colaboratorii de poliție.

Astfel, prin acţiunile sale, cet. Ciuhrii Iuri a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.192[1] alin.(1) din Codul penal – adică, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

Tot el Ciuhrii Iuri, ne fiind deținător al permisului de conducere a mijloacelor de transport, la data de 02.02.2026, în jurul orelor 15:00 min., după ce a răpit automobilul de model "*****", de culoare argintie, cu nr./înm. *****, aflat în posesia lui *****, ***** a.n., dar care la acel moment era parcat pe adresa str. Pavel Boțu 61 din mun.Bălți, deplasându-se la volanul mijlocului de transport indicat supra pe str.Pavel Boțu în direcția str.Tudor Vladimirescu din mun.Bălți, fiind conștient de consecințele consumului băuturilor alcoolice, contrar prevederilor pct.14 lit.a) al Regulamentului de Circulaţie Rutieră potrivit căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", a consumat mai multe băuturi alcoolice pînă la răpirea automobilului indicat supra, și fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama că, conduce mijlocul de transport în așa o stare, inclusiv și fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, a urcat la volanul automobilului indicat supra, pe care l-a condus până în momentul în care pe str.Boris Glavan 3 din mun.Bălți, în jurul orelor 16:00, a fost depistat de către colaboratorul de poliție Bălți, suspectându-l conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, Ciuhrii Iuri, a fost suspus testării alcoolscopice cu alcooltestul de model "DRAGER", în rezultat la ce, i-a fost constatată starea de ebrietate 02.02.2026, orele 16:38 min., cu concentrația de alcool pur în aerul expirat în cantitate de 1,21 mg/1, cantitate care depășește limitele de alcool admisibile stabilite prin legislație.

Astfel, prin acţiunile sale, cet. Ciuhrii Iuri, în mod intenționat a condus mijlocul de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, și fără a deține permis de conducere, adică a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art.264[1] alin. (5) din Cod penal.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ciuhrii Iuri fiind asistat de avocatul Mihaela Rotari, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire

penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Ciuhrii Iuri după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei mai blînde.

Fiind audiat în ședința de judecată, partea vătămată Cibotaru Radu după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, automobilul a fost restituit fără deteriorări, iar a doua zi i-a fost restituită cheia de la mașină. A făcut un dublicat la cheie, pentru care a achitat suma de 3000 lei, însă acte confirmative nu are și dorește să fie restituit prejudiciul.

Deşi inculpatul Ciuhrii Iuri a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- proces-verbal din 02.02.2026 de recunoaștere a persoanei după fotografie, potrivit căruia partea vătămată ***** l-a recunoscut pe fotografia nr.5 pe Ciuhrii Iuri, după aspectul exterior al feții, ca persoana care la data de 02.02.2026, în jurul orei 15.15 min., i-a răpit de lângă parcarea ”GOOD Auto”, str.Pavel Boțu 61, mun.Bălți - automobilul de model ”*****”, cu nr./înm. *****, de culoare argintie (f.d.36-37);
- informația telefonică către IP Bălți la Serviciul 112 din 02.02.2026, ora 15:25 min., de la *****, precum că pe str.P.Boțu 61, mun.Bălți, se solicită ajutorul poliției (f.d.6);
- informația telefonică către IP Bălți la Serviciul 112 din 02.02.2026, ora 16:01 min., de la Sîrbu Dumitru, precum că, pe str.B.Glavan, mun.Bălți, a fost stopat a/m”*****”, nr./înm. *****, condus de către Ciuhrii Iuri suspect în stare de ebrietate la volan (f.d.71);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.02.2026 și tabel fotografic, potrivit căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii de lângă parcarea ”GOOD Auto” de pe str.Pavel Boțu 61 din mun.Bălți, de unde Ciuhrii Iuri la 02.02.2026, a răpit automobilul de model ”*****”, de culoare argintie, cu nr./înm. ***** a lui ***** (f.d.7-10);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.02.2026 și tabel fotografic, potrivit căruia a fost cercetat locul de pe str.P.Boțu 61, mun.Bălți, unde la 02.02.2026 a fost depistat a/m de model ”*****” cu nr./înm. *****, răpit de către Ciuhrii Iuri tot la 02.02.2026 de la *****. De la fața locului a fost ridicat a/m indicat supra și urme papilare pe 2 folii adezive sigilate în plic cu ștampila IP Bălți ”Secretariat pentru pachete” (f.d.11-15);
- procesul-verbal de examinare din 02.02.2026, potrivit căruia a fost examinat a/m ”*****”, nr./înm. *****, culoare argintie, fără careva deteriorări vizibile, recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală prin ordonanța din 02.02.2026 (f.d.16-17);
- procesul-verbal de ridicare din 04.02.2026, potrivit căruia de la Iscra Alexandr a fost ridicată cheia de la automobilul de model ”*****”, a lui ***** (f.d.41);
- procesul-verbal de examinare din 04.02.2026 și tabel fotografic, potrivit căruia a fost examinată cheia de la automobilul”*****”, cu nr./înm. *****, a lui *****, cheia fiind cu breloc de culoare verde cu inscripția ”O.K. Market”, recunoscută în calitate de corp delict și anexată la cauza penală prin ordonanța din 04.02.2026 (f.d.42-45);
- procesul-verbal de testare alcoolscopică din 02.02.2026 și Tichetul Drager anexă nr.1965, potrivit căruia se confirmă că, Ciuhrii Iuri a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltesterul ”Drager”, iar în rezultat s-a stabilit că, concentrația de alcool pur în aerul expirat de către el la 02.02.2026, ora 16:38 min. era de 1,21 mg/l. (f.d.75-76);
- procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 02.02.2026, potrivit căruia de la cet. Ciuhrii Iuri, de către medicul Motruc Alexandru, au fost ridicate mostre de sânge pentru efectuarea expertizei toxicologice medico-legale (f.d.79);
- procesul-verbal de ridicare din 02.02.2026, potrivit căruia de la sora medicală au fost ridicate 2 eprubete cu probele de sânge prelevate de la Ciuhrii Iuri (f.d.89);
- informația din baza de date eData Systems prin care se atestă că, Ciuhrii Iuri nu deține permis de conducere a mijloacelor de transport (f.d.80-81);
- procesul-verbal de ridicare din 03.02.2026, potrivit căruia au fost ridicate documente în original și în copii, colectate în cadrul procesului contravențional, anexate în calitate de mijloc de probă la cauza penală prin ordonanța 03.02.2026 (f.d.84, 86);
- procesul-verbal de examinare din 03.02.2026, potrivit căruia au fost examinate documente în original și în copii, colectate în cadrul procesului contravențional (f.d.85);
- raportul de expertiză judiciară cu nr.34/12/6-R-66 din 05.02.2026, potrivit căruia 4 urme papilare, copiate pe banda adezivă cu inscripția 1 prezentată la examinare, ridicate în cadrul CFL, sunt nevalabile pentru identificarea

persoanei. Pe suprafața benzii adezive cu inscripția 2, careva urme papilare nu s-au copiat (f.d.22-26);

- raport de expertiză judiciară nr.202606P0071 din 16.02.2026 și anexa nr.1, potrivit căruia în proba de sânge a lui Ciuhrii Iuri, prelevată la 02.02.2026, s-a depistat alcool în cantitate de 2,2 g/l. Din punct de vedere teoretic, Ciuhrii Iuri, la momentul răpirii mijlocului de transport, putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de circa 3,20 g/l. (f.d.92-95);

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Instanța de judecată conchide că acțiunile inculpatului Ciuhrii Iuri corect au fost încadrate în baza art. 192[1] alin. (1) Cod penal – răpirea mijlocului de transport, adică „răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire” și art. 264[1] alin. (5) Cod penal – conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile, adică „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”.

Oferind apreciere probelor din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța constată că pe parcursul urmăririi penale au fost acumulate suficiente probe care demonstrează vinovăția învinuitului în comiterea infracțiunilor care îi sunt incriminate, dincolo de orice dubiu rezonabil, în conformitate cu standardul impus de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO), iar în argumentarea poziției instanța reține cele indicate la para. 9-18. Declarațiile părții vătămate sunt clare și coerente, acestea relatând circumstanțele comiterii faptei de răpire a mijlocului de transport. Partea vătămată a comunicat că, la data de 02.02.2026 în jurul orei 15:15, el a parcat automobilul său de model ”*****”, de culoare argintiu cu n/î ***** lîngă parcarea auto ”GOOD-AUTO” de pe str. Pavel Boțu 61, mun. Bălți și a lăsat motorul automobilului pornit, iar cheile a lăsat în lacătul automobilului în interiorul lui. După aceasta, el a mers în oficiul ”GOOD-AUTO” și a văzut că, pe teritoriul parcării auto se află o persoană de gen masculin cu vîrsta de aproximativ de 40 de ani, înălțimea aproximativ 174 cm, de corpolență medie, îmbrăcat în scurtă de culoare neagră, pulover albă, cușmă de culoare sură deschis, pantaloni sur deschis și persoana dată vorbea în limba rusă. Aceasta întrebat prețul automobilului care se afla la parcare, la care ***** nu a vrut să discute cu el, deoarece această persoană era vizibil în stare de ebrietate alcoolică. El a mers oficiul parcării, după care a văzut cum persoana dată a mers spre ieşirea din parcare și a urcat în automobilul său indicat

supra. Văzând aceasta, ***** imediat a ieşit din oficiul parcării și s-a îndreptat spre automobilul său, dar în acest moment bărbatul dat, aflîndu-se la volanul automobilului său de model ”*****” indicat supra, s-a deplasat pe str. Pavel Boțu în direcția str.Tudor Vladimirescu, mun.Bălți. El nu a strigat la bărbatul dat, deoarece era la o distanță de aproximativ 30 metri de la automobil și geamurile erau închise la automobil. După aceasta, ***** a apelat la poliție. Alte persoane lîngă automobil nu erau. Bărbatul dat a răpit automobilul său de model ”*****” de culoare argintie cu n/î ***** la preț de 60000 lei, care era parcat lîngă parcarea auto ”GOOD-AUTO” pe str. Pavel Boțu 61, mun. Bălți. Ulterior, automobilul a fost depistat şi careva deteriorări vizibile la el nu a observat. Ulterior, la 04.02.2026 în biroul de serviciul al OUP, a văzut pe masă cheia de la automobilul său, cu breloc de culoare verde cu inscripția ”O.K. Market”, care aparține lui și costă 3000 lei, breloc costă 10 lei, au fost sustrase pe ascuns la 02.02.2026, în jurul orei 15:15 din automobilul său, răpit de pe str.P.Boțu 61 mun.Bălți. Tot în acea zi și oră, ***** a vorbit cu Ciuhrii Iuri pe teritoriul parcării ”GOOD-AUTO” la distanța de aproximativ 1 metru, ultimul avea o vorbire neclară, din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool, avea dereglări în articulație.

În context, instanța de judecată denotă că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 192[1] Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra mijlocului de transport. *Obiectul material* al infracțiunii specificate la art.192[1] Cod penal îl reprezintă mijlocul de transport. Noțiunea de mijloc de transport, utilizată în dispoziția art.192[1] Cod penal, are exact același înțeles ca noțiunea „mijloc de transport”, folosită în art. 264, 264[1] , 265 şi 266 Cod penal. În conformitate cu art. 132 Cod penal, prin „mijloace de transport” se înțelege toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de mașini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice. *Latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 192[1] Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de răpire. Răpirea este o acțiune care presupune succesiunea a două acte: 1) deposedarea, adică scoaterea mijlocului de transport din posesia victimei; 2) imposedarea, adică trecerea mijlocului de transport în posesia şi folosința făptuitorului. *Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 192[1] Cod penal se caracterizează, înainte de toate, prin vinovăție exprimată în intenție directă.

În ceea ce privește capătul de acuzare privind infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, probele administrate, demonstrează în mod direct că inculpatul se afla la volanul automobilului în stare de ebrietate și fără a deține permis de conducere valabil. Aceste împrejurări rezultă din procesele-verbale de ridicare și examinare a obiectelor, precum și din actele medicale, în care este consemnat faptul că persoana se afla în stare de ebrietate avansată în momentul conducerii vehiculului.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin. (5) art. 264[1] Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de

ebrietate, și fără dreptul de a conduce. În ce privește *latura obiectivă* a acestei infracţiuni, ea are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanțe cu efecte similare, acțiuni însoțite în mod obligatoriu de modalitatea de săvârșire de către o persoană care nu deține permis de conducere ori care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport sau în privința căreia a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport în sensul art. 132 Cod penal. *Latura subiectivă* a infracțiunii specificate la alin. (5) art. 264[1] Cod penal se caracterizează prin intenție directă.

La calificarea acţiunilor inculpatului Ciuhrii Iuri, instanţa de judecată ia în consideraţie prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

De asemenea, instanța de judecată va mai reține și prevederile pct.11. lit. j) a Regulamentului circulației rutiere conform căruia, conducătorului auto, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

La fel, instanța de judecată va mai reține prevederile pct.10 alin.(2) lit. a) Regulamentului circulației rutiere, conform căruia, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede... permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Raportând materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanţa a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Ciuhrii Iuri urmează a fi încadrate conform prevederilor art.264[1] alin.(5) Cod penal, cu următoarele semne calificative: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal că, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificând astfel acțiunile inculpatului Ciuhrii Iuri la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 ale Codului penal și anume, de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prevederile art. 61 alin. (1) și (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate

Instanța de judecată ia în considerație că inculpatul Ciuhrii Iuri a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de:

art. 192^1 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, infracțiune care, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, este calificată ca mai puțin gravă.

art. 264^1 alin. (5) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, infracțiune care, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, este calificată ca mai puțin gravă.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că Ciuhrii Iuri, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, careva circumstanţe agravante sau atenuante nu au fost stabilite în sensul art. 76, 77 Cod penal.

Premergător, instanța notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Munteanu Dumitru, urmează să fie stabilită sub formă închisoare.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192^1 alin. (1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite ale pedepsei pentru amendă vor constitui: de la 637,5 unități convenționale până la 1012,5 unități convenționale; cu închisoarea de la 9 luni până la 2 ani și 3 luni.

Săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite ale pedepsei pentru amendă vor constitui: de la 1875 unități convenționale până la 2250 unități convenționale; cu închisoarea de la 1 an și 6 luni până la 3 ani și 9 luni.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța de judecată găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Ciuhrii Iuri o pedeapsa:

- în baza art. 192^1 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen 1 (unu) an.
- în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

Raportînd dispoziția de drept sus-indicată circumstanțelor pricinii, în baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Cuhrii Iuri pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni. Or, aplicarea pedepsei închisorii pentru infracțiunile comise de inculpat, instanța de judecată consideră că poartă un caracter echitabil.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvîrşit o nouă infracţiune,

instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

Instanța de judecată reține că, prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.04.2024, s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalent cu 27500 lei.

Astel, în baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, adăugînd parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.04.2024, stabilindu-i inculpatului Ciuhrii Iuri pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni. Pedepsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, urmează a fi executată de sine stătător.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Ciuhrii Iuri nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Ciuhrii Iuri, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 2 (doi) ani, și se explică inculpatului Ciuhrii Iuri că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Ciuhrii Iuri restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art. 90 Cod penal, şi anume a oblige pe Ciuhrii Iuri ca să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

De asemenea, urmează a fi aplica în privinţa inculpatului Ciuhrii Iuri restricţia prevăzută la lit.g), h) alin. (6) art. 90 Cod penal, şi anume a oblige pe Ciuhrii Iuri ca să participe la programe probaţionale și să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 100 ore.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 02.02.2026, întocmită de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Bălți, inspector principal Isipciuc Denis, s-a dispus de a fi recunoascut drept corp delict – automobilul de model ”*****” cu n/î *****”.

Prin ordonanța despre restituirea corpurilor delicte din 02.02.2026, întocmită de către procurorul în Procuratura Bălți, Olesea Cebotari, corpul delict - automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, a fost restituit părții vătămate Cibotaru Radu, fapt confirmat prin recipisa întocmită de către ultimul.

Corpul delict - automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, care a fost restituit proprietarului *****, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 04.02.2026, întocmită de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Bălți, inspector principal Isipciuc Denis, s-a dispus de a fi recunoascut drept corp delict – cheia de la automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, cu breloc de culoare verde cu inscripția ”O.K.Market”.

Prin ordonanța despre restituirea corpurilor delicte din 04.02.2026, întocmită de către procurorul în Procuratura Bălți, Olesea Cebotari, corpul delict – cheia de la automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, cu breloc de culoare verde cu inscripția ”O.K.Market”, a fost restituit părții vătămate Cibotaru Radu, fapt confirmat prin recipisa întocmită de către ultimul.

Corpul delict - cheia de la automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, cu breloc de culoare verde cu inscripția ”O.K.Market”, care a fost restituit proprietarului *****, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei a fost anexat raportul de expertiză judiciară cu nr.34/12/6-R-66 din 05.02.2026 și raportul de expertiză judiciară nr.202606P0071 din 16.02.2026, și suportate cheltuieli judiciare în mărime de 1986 lei.

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Ciuhrii

Iuri, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare și va încasa din contul inculpatului Ciuhrii Iuri în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1986 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Ciuhrii Iuri în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Ciuhrii Iuri, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște Ciuhrii Iuri vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 192^1 alin. (1) Cod penal, și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Se recunoaște Ciuhrii Iuri vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța de judecată consideră necesar a-i stabili lui Ciuhrii Iuri pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, adăugînd parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 08.04.2024, stabilindu-i inculpatului Ciuhrii Iuri pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni. Pedepsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, urmează a fi executată de sine stătător.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Ciuhrii Iuri se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Ciuhrii Iuri se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

În temeiul lit. g) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Ciuhrii Iuri se obligă să participe la programe probaţionale.

În temeiul lit. h) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Ciuhrii Iuri se obligă să participe la programe probaţionale și să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 100 ore.

Corpul delict - automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, care a fost restituit proprietarului *****, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Corpul delict - cheia de la automobilul de model ”*****” cu n/î *****”, cu breloc de culoare verde cu inscripția ”O.K.Market”, care a fost restituit proprietarului *****, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Se încasează de la Ciuhrii Iuri în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1986 (una mie nouă sute optzeci și șase) lei.

Se aplică în privința inculpatului Ciuhrii Iuri, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**